

רעפ 40621-12-25 - חנאן ריאן נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 40621-12-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקשת: חנאן ריאן
נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט ש' בנג'ו)
רעפ"א 5143-10-25 מיום 08.12.2025;
בקשה לעיכוב ביצוע
עו"ד פדל מורה בשם המבקשת:

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט ש' בנג'ו) רעפ"א 5143-10-25 מיום 08.12.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקשת על החלטת בית משפט השלום בעכו (כבוד השופטת ד' עופר) בבצה"מ 54331-02-25 מיום 07.09.2025.

1. ביום 13.01.2025 הוצא למבקשת צו הריסה מינהלי מכוח סעיף 221, לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, בגין ביצוע עבודה אסורה במקרקעין. בתמצית, כעולה מעיון בתיק בית המשפט, המקרקעין מושא צו ההריסה המינהלי הם מבנים שהוקמו בקרקע חקלאית מוכרזת, ושימשו כעסק לממכר פירות וירקות.

2. ביום 20.02.2025 הגישה המבקשת בקשה לביטול הצו המינהלי לבית משפט השלום בעכו, אשר נדחתה ביום 07.09.2025, לאחר שהמבקשת לא התייצבה לדיון מבלי שהובא לכך כך הסבר, וכאשר בא-כוחה הצהיר לפרוטוקול: "לשאלת ביהמ"ש, המבקשת לא התייצבה. אני הודעתי לה. אני יודע מדוע לא התייצבה". בהחלטתו קבע בית המשפט כי אין בבקשה טענות שיש בכוחן להצדיק לבטל את צו ההריסה, כאשר העבודה בוצעה במקרקעין חקלאיים ללא היתר.

3. ערעור המבקשת על פסק הדין - נדחה. הודגש, כי בית משפט השלום הלך כברת דרך לקראת המבקשת כאשר מצא לדון בבקשה לביטול הצו המינהלי חרף העובדה שהיא הוגשה באיחור ניכר, וחרף פגמים נוספים שנפלו בבקשה, בגינם ניתן היה לדחות את הבקשה על הסף. כן נקבע כי בדיון קיים בית משפט השלום את הדיון בבקשה לביטול הצו שלא בנוכחות המבקשת, שכן: "המבקשת היא זו שפנתה לבית המשפט לקבלת סעד, בית המשפט קבע דיון, הדיון נדחה בזמנו מטעמי ביטחון, ולאחר מכן נדחה לבקשת ה[מבקשת] בטענה שהיא לא חשה בטוב. בית המשפט קבע דיון נוסף ליום 7.9.2025. ב"כ ה[מבקשת] התייצב והצהיר לפרוטוקול 'אני הודעתי לה, אינני יודע מדוע לא התייצבה, הודעתי לה שהדיון בשעה 14:00 והשעה כעת 14:40'. בנסיבות אלה, צדק בית משפט [השלום] כאשר קבע שה[מבקשת] לא התייצבה לדיון מבלי שהוצגה בפניו סיבה מוצדקת לכך".

4. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, שלצדה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין. בגדרי הבקשה שבה המבקשת על טענותיה לפיהן לא היה מקום לקיים את הדיון בבית משפט השלום בהיעדרה. כן נטען, כי נפלו פגמים באופן שבו הוצא הצו המינהלי, שיש בהם כדי להביא לביטול; וכי הוצאת הצו המינהלי עולה כדי אכיפה בדרנית המהווה אפליה פסולה. אי לכך, עתרה המבקשת לביטול פסקי הדין קמא ולהשבת הדיון בתיק לבית משפט השלום על מנת שיקיים דיון בבקשה בנוכחותה.

5. לאחר עיון, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. כלל נקוט הוא בידנו כי רשות ערעור ב'גלגול שלישי' תינתן אך ורק במקרים חריגים, שבהם הבקשה מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות החורגות מעניינם של הצדדים, או כאשר עולה חשש מעיוות דין או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 3986-10-25 הייב נ' היחידה הארצית לאכיפה דיני התכנון ובניה, פסקה 5 (23.10.2025)).

6. בבקשה דנן לא הועלתה סוגיה משפטית עקרונית שיש בה כדי להצדיק מתן רשות ערעור, וגם חשש לעיוות דין אין בנמצא. טענות המבקשת נדונו ונבחנו ונמצא כי אין בהן ממש, לא במישור העובדתי ולא במישור המשפטי. לא למותר לציין, כי בבקשתה המבקשת לא הסבירה מדוע היא נמנעה מהגשת בקשה לדחיית הדיון בבית משפט השלום טרם החליטה שלא להתייצב לדיון, על דעת עצמה, ומבלי לעדכן אף את בא-כוחה. אוסיף ואציין כי בבקשה שלפניי המבקשת טענה כי לא היה מקום להוצאת הצו המינהלי מאחר ש"הבניה הסתיימה מזמן רב". דא עקא, שבבקשה שהוגשה על-ידה לבית משפט השלום נטען ההיפך: "המבקשת התחילה בביצוע עבודת בניה קלה כמו בניית סככה לצורך שמירת הסחורה משמש ויציקת הקרקע מבטון". ממילא, לא מצאתי כי מתעורר חשש לעיוות דין שנגרם למבקשת.

7. בקשת רשות הערעור נדחת אפוא. ממילא נדחת גם הבקשה לעיכוב ביצוע שהוגשה לצידה. לפני ולפנים משורת הדין, ניתנת למבקשת שהות של 30 ימים לשם התארגנות לביצוע ההריסה באופן עצמאי.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ו (18 דצמבר 2025).

חאלד כבוב
שופט